

Arrest

nr. 190 012 van 24 juli 2017
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn ,in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X en X, op 3 september 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 15 juli 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en “waarbij tevens verzocht wordt om iedere uitvoeringsbeslissing hiervan nietig te verklaren”.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 mei 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Met een beslissing van 15 juli 2013 beoordeelde de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de aanvraag die de verzoekende partij had ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), onontvankelijk. Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 29.08.2012 werd ingediend, en op 07.02.2013 werd aangevuld, door :

[...]

En haar kinderen [...]

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

De aangehaalde elementen zijn geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Verzoekster beweert dat ze niet terug kan keren naar haar land van herkomst vanwege problemen die haar echtgenoot er heeft ondervonden. Aangezien ze geen stukken voorlegt om haar bewering te staven, hebben wij deze niet in haar voordeel weerhouden.

De elementen van integratie, met name dat zij sinds 2009 in België verblijft, Nederlands leert, sociale banden heeft, een cursus maatschappelijke oriëntatie heeft gevolgd, twee kinderen heeft die in België geboren zijn, en waarvan de oudste naar school gaat, behoren tot de gegrondheid en worden in deze fase niet behandeld. Ze kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art. 9.2 van de wet van 15.12.1980.”

1.2. Op dezelfde dag neemt de gemachtigde in hoofde van de verzoekende partij en haar kinderen een bevel om het grondgebied te verlaten, dat luidt als volgt:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

In uitvoering van de beslissing van N.D., attaché, gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, wordt aan de genaamde:

[...], en haar kinderen: [...]

het bevel gegeven, om ten laatste binnen 7_dagen na de kennisgeving, het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten:

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië¹, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven².

Krachtens artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980:

x 1° zij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: Betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en of visum.”

Er kan worden aangenomen dat deze beslissing diegene is waarop wordt gedoeld waar in het verzoekschrift wordt verzocht om iedere uitvoeringsbeslissing nietig te verklaren. Het bevel om het grondgebied te verlaten is dus de tweede bestreden beslissing.

2. Over het beroep in de mate dat het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing

2.1. Artikel 39/68-3, §§1 en 3 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1.

Indien een verzoekende partij een ontvankelijk verzoekschrift indient tegen een beslissing genomen op basis van artikel 9bis terwijl een beroep tegen een eerdere tegen hem getroffen beslissing op basis van artikel 9bis nog hangende is, oordeelt de Raad op grond van het laatst ingediende verzoekschrift. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van het eerder ingediende beroep, tenzij zij haar belang aantoonst.

[...]

§ 3.

Indien de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter oordeelt dat paragraaf 1 of paragraaf 2 van toepassing is, vermeldt hij dit in de beschikking zoals voorzien in, naar gelang het geval, artikel 39/73, § 2, of 39/74.”

2.2. Op 29 augustus 2012 diende verzoekster een aanvraag om verblijfsmachtiging in op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Op 15 juli 2013 verklaarde de verwerende partij deze aanvraag onontvankelijk. Dit is de eerste bestreden beslissing.

2.3. Op 10 september 2014 diende verzoekster opnieuw een aanvraag om verblijfsmachtiging in op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Op 26 januari 2015 verklaarde de verwerende partij deze aanvraag onontvankelijk. Deze beslissing wordt bestreden met een schorsings- en annulatieberoep dat werd ingediend op 9 maart 2015 en dat bij de Raad is gekend onder het rolnummer 168 863.

2.4. Met toepassing van artikel 39/68-3, §3 van de Vreemdelingenwet werd in de beschikking van 6 juni 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2017, vermeld dat de voorzitter van oordeel is dat § 1 van artikel 39/68-3 van de Vreemdelingenwet van toepassing is.

2.5. Ter terechtzitting wordt gesteld dat dit alles concreet inhoudt dat enkel het verzoekschrift zal worden behandeld dat werd ingediend tegen de in punt 2.3 bedoelde beslissing tenzij verzoekster haar belang aantoot bij het behandelen van het onderhavige beroep.

2.6. Verzoekster brengt ter terechtzitting geen enkel concreet argument bij waaruit blijkt dat zij nog een belang zou hebben bij de huidige vordering. Derhalve wordt zij met toepassing van artikel 39/68-3, §1 van de Vreemdelingenwet geacht afstand te doen van haar beroep.

3. Over het beroep in de mate dat het is gericht tegen de tweede bestreden beslissing

3.1. Het middel gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten luidt als volgt:

“Aangezien de zorgvuldigheidsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur impliceert dat wanneer de bestreden beslissing wordt vernietigd, de uitvoeringshandelingen daarvan hetzelfde lot ondergaan;”

3.2. Gelet op hetgeen onder punt 2 werd gesteld, kan er in casu geen sprake zijn van de vernietiging van de beslissing aangaande de aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, zodat het argument van de verzoekende partij komt te vervallen.

3.3. Het enig middel kan niet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De afstand van het geding wordt vastgesteld, in zoverre het is gericht tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 15 juli 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Artikel 2

Het beroep tot nietigverklaring wordt voor het overige verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juli tweeduizend zeventien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. WIJNANTS